

TELE

**P
E
N
S
J
O
N
I
S
T
E
N**

Nr.4

1997

24.årgang

MEDLEMSBLAD FOR TELEPENSJONISTENES LANDSFORBUND

Og det skjedde i de dager ...

Og det skjedde i de dager
at det utgikk et bud fra
keiser Augustus at all verden
skulle innskrives i manntall.

Dette var den første
innskrivning,
i den tid Kvirinius var
landshøvding i Syria.

Og alle gikk for å la seg innskrive,
hver til sin by.

Men også Josef dro opp fra
Galilea, fra byen Nasaret,
til Judea, til Davids stad,
som heter Betlehem, for di han var
av Davids hus og ætt,

for å la seg innskrive sammen
med Maria, sin trolovede
som var fruktsommelig.

Men det skjedde
mens de var der,
da kom tiden hun skulle føde.

Og hun fødte en sønn,
den førstefødte, og svøpte ham og
la ham i en krybbe, fordi det ikke-
var rum til dem i herberget.

Og det var noen hyrder der på
stedet, som var ute på marken
og holdt nattevakt
over sin hjord.

Og se, en herrens engel
stod for dem,
og Herrens herlighet slyste om dem,
og de ble meget forferdet.

Og engelen sa til dem:
Forferdes ikke!
For se, jeg forkynner eder
en stor glede,
som skal vederfares alt folket.

Eder er i dag en frelser født,
som er Kristus, Herren,
Davids stad.

Og dette skal I ha som tegn:
I skal finne et barn
svøpt liggende i en krybbe.

Og straks var det hos engelen
en himmelsk hærs-kare,
som lovet Gud og sa:

Ære være Gud i det høyeste.
og fred på jorden,
i mennesker hans velbehag.

Er telepensjonistene en utdøende rase?

Med introduksjonen av *lederkonferanse* det året vi ikke har landsmøte, er et rendez-vous med Telenors ledelse blitt en årviss foreteelse. Som ved den første lederkonferansen i 1996, legges det våren 1998 opp til et todagers møte der utviklingen i Telenor blir tema første møtedag.

Datoen 1. januar 1998 har de siste ti årene vært styrende for Televerket/Telenors strategier. Fra denne dato faller monopolet også for hovedtjenesten telefon. Telenor vil naturnødvendig måtte tape markedsandeler for sine tjenester. Det langsiktige mål er ikke å tape mer enn 30% av innenlandsmarkedet. Dette skal kompenseres ved satsing utenlands, noe som allerede er i full gang. Det optimistiske mål er å tjene like mye utenlands som innenlands i år 2002.

Hvilket grunnlag er det for målsettingen om 50/50% inntekstfordeling innenlands/utenlands? Det er ikke lenge siden vi hørte om en inntekstfordeling på 70/30%. Hvilket servicenivå har egentlig Telenor idag på sine tjenester? Hva med personalpolitikken? Hva er idag «limet» som binder Telenor-konsernet *personalmessig* sammen?

Det er mange spørsmål som kan stilles til ledelsen i Telenor.

Andre møtedag i lederkonferansen våren 1998 er viet våre egne saker og våre egne problemstillinger.

Hva er idag «limet» som binder Telenor-konsernet *personalmessig* sammen? Spørsmålet er like relevant for oss som pensjonistorganisasjon. Da vi var i arbeid hadde vi etatsfølelsen, sterkt hjulpet av en stabil organisasjonsform og et internt utdanningssystem med stor grad av intern rekruttering til overordnede stillinger. Vi medgir at dette systemet var overmodent for revisjon, men har pendelen idag svingt for langt mot fragmentering av organisasjonen og ensidig opptatthet av kortsiktige økonomiske inntjeningsmål?

Hvordan blir de fremtidige telepensjonistene? Kriteriene for medlemskap i pensjonistorganisasjonen er forlengst utvidet: førtidspensjonister er selvsagte medlemmer, likeså de som har gått av på ventelønn. Aldersfordelingen på våre medlemmer går idag fra under 50 til over 100 år.

Hva kreves det av forbundet og lokalforeningene for at de nye telepensjonistene skal finne det interessant og hensiktsmessig å bli medlemmer?

Vi har problemet allerede idag. Selv om vi nå har passert 3600 medlemmer, er det en rekke av våre medpensjonister fra Telegrafverket/Televerket/Telenor som ikke er medlemmer i våre lokalforeninger. Hvorfor? En viss prosentdel vil i alle tilfelle falle utenom pga. høy alder og pga. sykdom. Men hva med alle de andre, som ikke er «organiserte»? – Hvilke årsaker er det til dette og hvilke metoder kan vi anvende for å øke medlemstilgangen? Dette er spørsmål som vil bli drøftet på lederkonferansen til våren.

Dagens situasjon, og den forventede utviklingen fremover når det gjelder våre vilkår som pensjonister, tilsier at vår virksomhet – ved siden av å ivareta de sosiale og kulturelle aktiviteter – mer og mer bør få karakter av å være virksomheten til en *interesseorganisasjon*. Er det enighet om dette?

Henrik Jørgensen

Til Telepensjonisten

Skjer det *ingen ting* i Tønsberg?? Det har i hvert fall vært utrolig lite å høre herfra, vi har visst en utrolig sløv sekretær!! Vel, vi har i alle fall hatt en utrolig fin sommer, og høsten fortsatte lenge i samme spor, men nå er det heller litt kjølig. Nok om det. Men vi får vel fortelle litt om hva vi har bedrevet også. Etter årsmøtet i februar, hvor styret ble skiftet ut/roket, og behørig takket for en fin innsats, hadde vi også møte 30. april hvor vi hadde invitert Irene Nordmo, leder av «Aksjonskomitéen for offentlig ansattes pensjonsrettigheter» til å foredra litt om akkurat *det*. En dyktig dame som fascinerer sitt publikum! Landsmøte sist i mai på Geilo med tre fra styret + Tor, – som har vært «fast» i landsstyret i årevis, – de to andre, Astrid og Ruth hadde vært med tidligere, men for undertegnede var dette en ny erfaring. Spennende, lærerikt, travelt og artig.

I juni hadde vi sommermøte på Tjøme, et av regionens mest populære feriesteder. Der eier Telenor en grei hytte, eller kanskje rettere: et landsted, – Villa «M». Her er det bra utstyrt kjøkken, toaletter, salong, møterom, og mange soverom, her har Telenor av og til samlinger av ulike slag, saminarer, o.l. Dessuten er stedet brukt av Telepensjonistene til nevnte sommermøte, dette er blitt en tradisjon og er nokså populært. Det er også mulig å leie stedet for telefolk som har noe å feire, f.eks. mange har feiret sine store dager her, med overnatting for gjester for en rimelig penge. I juni var vi nærmere 60 pensjonister samlet der. Vi overvar et kort møte først, etter kjent prosedyre, og sekretæren orienterte kort fra Landsmøtet på Geilo. Vi hadde fått «vår» representant i Tønsberg eldreråd til å fortelle litt om hva eldrerådet stiller med, hvilken innflytelse det har, o.s.v. Et av våre medlemmer demonstrerte, – og solgte – noen aldeles «praktfulle» alarmer, til å bære i vesken, f.eks., små og nette, med rem til å feste på håndleddet, og med en utrolig ulyd som kan skremme en viss mann på flat mark. Vi hadde noen koselige timer der, nydelige smørbrød var innkjøpt, og kaffekokerne klarte nesten ikke å holde tritt med konsumet, selv om de hadde tjuvstartet kraftig.

En planlagt tredagers tur til Telemark senere på sommeren måtte avlyses pga. for få påmeldte, men tur til Astrid Gjertsens etter hvert godt kjente hage på Borøy i august, med middag i Kragerø, ble gjennomført etter planen. Her var rundt 35 stykker med. Denne hagen er jo et syn for guder, og vi aner arbeidet som ligger bak. Døgnet har bare 24 timer for fru Gjertsen også, men hver time har 5 kvarter, sa hun, og det hjelper jo på!

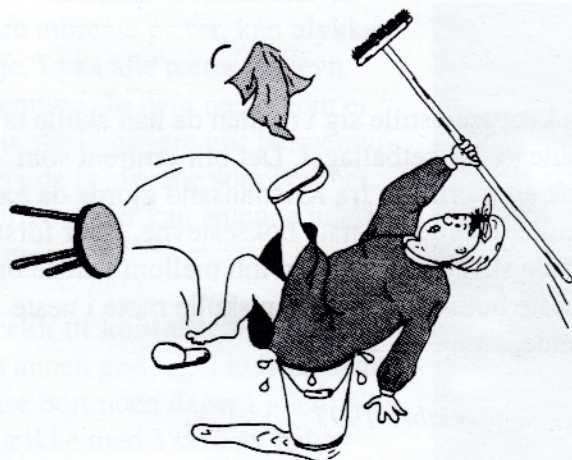
Vi har hatt vårt første møte for høsten 24. september på «Midtløkken» Bo-og-sevicesenter med over 40 medlemmer tilstede. Etter vanlige møtesaker slapp vi løs Reidar Karlsen, nøttlending og mye etterspurt foredragsholder til slike og lignende «evenementer» som dette. – Han viser egenproduserte lysbilder; hvor han enn reiser har han video-opptaker med i campingvogna og bruker den flittig. Denne gangen var Kristiansund/omegn på «tapetet», – byen, skjærgården, Veidholmen med fyret, Grip, Atlanterhavsveien. Det var bare moro å følge reisen og høre kommentarene, enten man kjente litt til stedene før eller om vi var «førstereis». Vi har også tradisjon med innkjøpte smørbrød og med åresalg. Dette er populært (*Men hvorfor i all verden er det så få menn på møtene???* Kan noen gi et vet-tug svar på det???? Et trofast knippe menn møter på hvert, – eller *på nesten* hvert, – møte, og det er vi **veldig** glade for, vi som prøver å holde en slik forening i gang, – men noe gæ'ærnt må det være et sted når vi bare klarer å engasjere 1/3 av medlemmene og knapt nok det).

En ting til: Sekretæren var storsnutet nok til å spørre om noen av medlemmene var interessert i å delta i en – studiesirkel – diskusjonsmøter e.l. om Pensjonistrettighetene våre, det er vel ofte slik at vi bare tar i mot og tier om det myndighetene trær ned over hodet på oss, – eller rettere: tar fra oss, vi har for lite kunnskap om hva vi har rett til. Vel, dette var en «forpostfekting», men frøet er sådd, så får vi se om det kan ha falt på spiredyktig grunn.

Telepensjonistene Tønsberg «feirer» 20 år dette

året, og skal ha et kombinert jule/jubileumsmøte 26. november, dette blir litt mer festmøte, med middag og greier. Vi har også invitert Forbundslederen til dette møtet, og fått «JA».

Ellers har Telenor fjernet telefonapparatet til bruk for publikum som stod på «Midtløkken», det var selvsagt ikke lønnsomt nok, må vite. Dette har vi i styret hatt en utstrakt korrespondanse/telefonkontakt om, foreløpig uten noe annet håndfast resultat enn tilbud om leie av apparat. Dette blir dyrt, og fra Telenor er det lite å hale. Nå er det også slik at slike elementer som ikke er så helt stø på hva som er ditt og mitt, også har brukt telefonen på «Midtløkken» til sine kanskje ikke helt legale bestillinger, dette er ikke personalet så begeistret for, og de som er rettmessige brukere av stedet blir også utrygge, ikke minst fordi resepsjonen vanligvis stenger kl. 16.00, mens det er fri adgang for dem som vil inn der til kl. 20.00. Gjett hvem som er veldig klar over dette!! 2-3 ganger er apparatet blitt regelrett revet ut av veggen og forsvunnet med de likvide midler det har inneholdt, dette ble en stor utgiftspost for «Midtløkken», som måtte punge ut. Det er ikke helt klart for denne skribent om det hele har gått av stedet driftsmidler, men mye tyder på det. Det er 14 ulike organisasjoner som låner lokaler på «Midtløkken» av Tønsberg kommune til sine allehånde aktiviteter og møter, der i blant Telepensjonistene. Nå er det ikke helt gratis, det følger visse forpliktelser med, blant annet skal store vinduer vaskes, dette har vi leiet folk til, og stoler skal vaskes, men det gjør vi selv, har vi tenkt. Vi regner med at de andre som bruker lokalene til møter også har forpliktelser. Det er også diverse aktiviteter der, f.eks. treskjæring, steinsliping, maling på glass,

veving, aerobic, seniordans, osv, osv, og det er en bo-enhet der hvor folk som stort sett greier seg selv, bor. Her finnes et spisested som også er brukt av andre enn byens pensjonister, f.eks. går skoleungdom og spiser der. Det finnes ellers flere slike steder her i byen, og de driver stort sett på samme måte, alle sammen.

Telepensjonistene har også et sted i Telebygget, et rom som for så vidt er greit nok, der holder vi våre styremøter og oppbevarer det meste av vår smule kontorrekvisita. Det dette rommet mangler i størrelse tar det igjen i pris. Renhold av rommet må vi selv besørge, men vi betaler bruk/vask av ytre rom på lik linje med dem som går der hver dag, selv om vi bare er der 2-3 timer annen hver måned, ca. Men pytt, pytt, Telenor betaler, inn til videre, i alle fall. Ellers har vi den tradisjonen at vi møtes den 20. eller rundt der, hver måned på et av byens gamle, gode hoteller, klokka 12.00, – lokalet er gratis, vi betaler bare for maten, fast pris for valgfritt smørbrød, kaffe/te. Kom den som vil.

«Tradisjon» på disse treffene er også en liten utlodning, Ruth er sjef for dette, **ett** eneste lodd pr. snute, aldri mer. Gevinstene er milde gaver fra oss som møter opp. Koselig, der kan vi sladre om dem som ikke er der, for eksempel. Det er stort sett den samme gjengen som møter hver gang, og faktisk bare damer.

Vel, dette var et kort «snapshot» fra Tønsberg, og nå nærmer vi oss julestria!! Så derfor: Vi ønsker alle bladets lesere, Redaktør og alle dere øvrige slitere en Riktig God Jul!!

Hilsen Telepensjonistene Tønsberg

Oddrun Bjerkan

Oddrun Bjerkan
sekretær

Julegaver

Hvor trist vi ikke har Julaften
et Par Dae efter at vi har haft den!
Saa var der meget jeg faaet haver
jeg vilde bruge som Julegaver!

Piet Hein

Hvordan står det til i Bergen, oktober 1997?

Sommeren 1997 på Vestlandet og i Bergen vil bli husket med glede, for maken til sol og varme er det lenge siden vi har opplevd. For Telepensjonistene i Bergen ble sommerens turer i foreningens regi en opplevelse. Først var det en dags-tur med buss og ferge til Ytre Sogn. Senere fulgte en 5-dagers tur, og med Flekkefjord som base ble det tatt flere fine utflukter rundt om. Sommerens clou ble bussturen til Berlin, 10 dager fra 20. august. En utrolig vellykket tur, i kanskje litt for sterk varme.

Men – sommerens gleder og hygge tar slutt, så i september møtes vi på foreningens treff-rom annenhver tirsdag, til kaffe, wienerbrød og mye prat. Vi liker å synge og bruker Norsk Pensjonistforbunds Sangbok. At Sangen gjør glad, kan sees på de 60-85 sangglade pensjonistene.

Vi prøver å få foredragsholdere/underholdning til møtene, og noen av disse ønsker honorar, andre får takk med blomster.

Av foredragsholdere kan nevnes: Sparebank (1) Vest som ga en lærerik innføring i arv og testamente. Tidligere reiselivsdirektør i Bergen fortalte festlig om turistbyen Bergen. Vi får besøk av leder i Norsk Pensjonistforbund Hordaland, Einar Skaar, vi skal ha opplesning/fremføring av gamle bergenshistorier, og vi har avsatt et møte til utlodning av milde gaver gitt av medlemmene. I desember arrangerer vi Adventsmøte

på kveldstid, med middag, sang av koret Teletonen, og ellers en feststemt toastmaster. Blant våre 353 medlemmer har vi også egne krefter som kan bidra til underholdningen.

I høst gikk vi ut til medlemmene med forespørsel om det var aktiviteter de kunne tenke seg at vi kunne få i gang. Responsen var god, og mange meldte seg til språkkurs, studiering, trim, rosemaling, sangkor o.s.v. Vi starter i høst med Swing-kurs for 22 deltakere, og kurs i spansk for 12. Senere håper vi å få startet opp flere kurs.

Alt dette er for de av våre medlemmer som er friske, raske og unge av sinn. Vi har 43 medlemmer som er 80 år og mere. 26 av disse blir kontaktet med mellomrom på telefonen av en komité som også går på hjemmebesøk, hvis det er ønskelig. De eldste blir hedret med en blomsterhilsen til jul. Blomsterhilsen blir også sendt til alle åremålsdager på 70-75-80-85 o.s.v.

Vi er aktive i Bergen, og medlemstallet øker. Vi prøver å fange opp kolleger som har sluttet i Telenor for flere år siden, og også «ungdommer» på ventelønn kommer til oss. Og som det sies her: Den eneste foreningen som øker i vekst er Pensjonistforeningen. Tross mørke, vind og regn, vi ser lyst på tilværelsen, om ikke lenge snur sola, og DA.....

Lolo

Kloke ord

Kristiansanderne Stein Hoff og Arvid Bentsen ror nå over Atlanterhavet i regatten «Star Atlantic» fra Tenerife til Barbados. Før startskuddet smalt, ble de spurt av en journalist fra en lokalavis:

– Hvor går dere i land om kvelden for å overnatte?

De kloke ord fra journalisten er fullt på høyde med fotografen fra en annen sørlandsavis som

ba keeperen stille sig i midten da han skulle ta bilde av basketballaget. Det blir omtrent som nok en journalist fra Kristiansand gjorde da han skulle dekke sitt første boksestevne. Etter første runde skvatt journalisten inn mellom tauene og spurte bokseren hvem han skulle møte i neste runde.

VG 7. november 1997

En hilsen fra Stavanger

Vi hadde medlemsmøte 27. oktober med et meget interessant tema: «Vårt sosiale nettverk, viktighet og vedlikehold». Dosent Inge Bø kåserte. I ca. 45 min. holdt han interessen fanget, og hadde han holdt på lenger, hadde forsamlingen vært like interessert. Vi fikk mye å tenke på.

Han innledet med å fortelle om hvor «godt» vi igrunnen hadde det i «gamle verre dager», uten bil og TV. Hele nabolaget var involvert i hverandre, på godt og vondt. En handlet inn hver dag – og traff kjente. En visste når noen var syke og hjalp hverandre. En lånte av hverandre, alt fra sukker til plenklipper. En hadde sosialt nettverk rundt seg.

Idag har vi råd til å ha alt selv, og folk kan faktisk ligge død i naboeligheten uten at vi vet om det. Han talte om hvor viktig det var med en liten telefon til en annen, et lite besøk eller en samtale over gjerdet. Faktisk har forskning vist at folk med nettverk lever lenger enn de som holder seg for seg selv. Særlig ektemenn nøt

godt av dette. Konas mas og omtanke for mannen sin, kunne gi ham flere år ekstra. Han siterte fra en essays av Arne Garborg som skulle beskrive byen: En plass med mange mennesker, hvor du kan være helt alene.

Styret har lagt opp til mange interessante medlemskvelder fremover vinteren og våren. I september hadde vi en mannekengoppvisning med medlemmer som mannekenger. I november skal vi ha besøk av en ekte jærbu, Emtan Ådnesen, med cittermusikk og «drøs». I februar venter vi besøk av TLF-leder H. Jørgensen, et besøk vi virkelig ser fram til, og i mars kommer Hans Haga og forteller om hoteller og feriestre i Karibien, som må være noe for reiseglade pensjonister.

Som dere ser, vi har virkelig utbytte av våre medlemsmøter. Og når sommeren kommer, drar vi på tur med godt humør og stort fellesskap.

Arne Meling

Skift utbrente pærer!

Det er ikke bare levende lys på juletreet som kan være en brannfelle. Du grønne glitrende med elektrisk belysning, er heller ikke ufarlig. Sjekk lyspærene nøye når du tar frem juletrebelysningen i kveld. Skift utbrente pærer.

Det er Norsk Brannvern Forening som kommer med denne advarselen. Har du flere utbrente pærer, kan ulykken skje. Lys i alle pærer gir jevn spenning. Jo flere pærer som er gått, desto høyere blir temperaturen i de lyspærene som brenner. Varme pærer kan antenne juletrepynten.

Trekk ut kontakten

En annen god regel hvis du skal reise bort noen dager i julen: Nøy deg ikke med å skru av belys-

ningen med en enkelt pære.

Trekk ut kontakten. De samme regler gjelder for juletrebelysning som for eksempel kaffe-traktere. Og trakteren bør man jo helst trekke ut etter bruk.

Kjøp riktig

Så har vi adventsstaken. Her gjelder de samme regler som for juletrebelysningen. Går en pære, så skift denne med en gang. På de moderne stakene slukkes alle lysene hvis en enkelt pære går. Ved hjelp av en søker finner folk frem til den som er ødelagt.

Og til slutt: Det er ikke bare å gå til nærmeste forretning og gripe den første og den beste lyspære. Det er viktig at du kjøper riktig pære. Den skal ha samme styrke som resten av belysningen.

Et flott jubileum

Ser man det fra en tilårskommen pensjonists perspektiv, er førti år bare ungdommen. Ser man det fra en tenårings synspunkt, er førti år fossiler og ferdig med livet, men ser man det fra en forenings synspunkt, er førti år en respektabel alder med mange fine saker bak seg og mange utfordrende oppgaver foran seg. Telepensjonistenes forening Oslo er en slik forening og også den første og dermed den eldste lokalforeningen i forbundet og slett ikke ferdig med livet.

De har i disse dager feiret sitt 40 årsjubileum med mange innbudte gjester, musikk, fotograf og gaveoverrekkelser. Egentlig er de ikke enige om når det første konstituerende møte fant sted, for de har tre datoer å velge mellom, to i mai og en i oktober. Derfor feiret de for sikkerhets skyld seg selv på den siste datoen.

Jeg var så heldig å få være med på denne feiringen som ble holdt i slutten av september i kantinen til tidligere Teledirektoratet. Det var satt strek ved 100 påmeldte, og med alle gjestene medregnet, var vi vel i underkant av 100 personer tilstede. Vi ble møtt med et glass sherry da vi kom og som fikk praten til å gå livlig rundt de mange småbordene. Selve middagsbordet var nydelig dekket med blant annet høstgulrøde blader som dekorasjon.

Da alle hadde funnet sin plass ved bordet, fremførte Inger Trøan en flott prolog som var en hyldest til jubilaranten. Leder Kristensen ønsket så alle velkommen til bords, og han fortalte bl.a. at foreningens aktive og utrettelige stifter, Bjørg Johansen, tidligere Håkonsen, var en av kveldens gjester. Etter forretten som var rekecocktail

og hvitvin og hovedretten som var oksestek med grønnsaker og rødvin, holdt kveldens hovedtaler – foreningens æresmedlem Bestorp, en glimrende og fengslende tale om foreningens historikk. Her ligger det en masse arbeid bak, sa jeg til min bordkavaler som igjen var den blide og hyggelige Kjell. Så ble det de andre talernes tur. Først ute var representanter fra tre forskjellige avdelinger i Tele- og Dataforbundet som overrakte hver sin gave. Det ble seks tusen kroner det, sa Kristensen etterpå da han takket for alle konvoluttene, og som resulterte i spontan klapping fra deltakerne. Lederen i Sentrale Enheter overrakte en spennende bok om Oslos kulturliv, og lederen i pensjonistforbundet hadde også bøker med som gave til jubilaranten da han takket for maten. En gave fikk vi ikke se, fordi den vil komme senere og er en blomst, sa nestleder Synøve bl.a. i sin hyldest til leder Kristensen som den ivrige og kreative leder som han er. En annen spesiell gave må også nevnes, og det var et flott gammelt sveive-telefonapparat til å ha på veggen. Den telefonen skal få en fin plass i Stua, sa Kristensen, og var tydelig glad for den fine gaven som ble gitt av turkomitéens leder og kveldens toastmaster, Erling Normann.

Etter vaniljeisen, var det kaffe avec og en kake som så veldig god ut. Men så måtte jeg dessverre gå rundt og takke for meg. Skal du gå alt, ble det sagt, for nå begynner jo dansen. Ja, men jeg må nok hjem til Drammen nå, svarte jeg, for jeg har ikke vært hjemme siden klokken halv ni i morres og kom hit rett fra datakurs, så takk for idag og tusen takk for at jeg fikk komme.

Liv

Åpen Linje nr. 12/97

Egen telefon!

Den venter ikke for lenge som venter på noe godt. I en alder av 101 år har Torbjørg Moe fra Lillehammer endelig fått seg egen telefon. Og dette er ikke en historie om lange leveringstider fra Telenors side – hun har bare ikke tenkt på det før. I alle år hadde hun biapparat på gården til datteren og svigersønnen. Nå bor hun på

Fåberg alders- og sykehjem og synes det er kjekt med eget telefonabonnement for å holde kontakten med familien. Telenor spanderte abonnementet på 101-åringen.

Hilsen fra 1000-årsbyen

Det er sen høst med gyldne farger og gyldne minner fra Trondheim, byen ved Nidelvens utløp. Århundrets fineste sommer har vi lagt bak oss.

Inngangen til tusenåret startet med laber bris nyttårsnatten. Fyrverkeriet forsvant i tåken, men så løsnet det. VM på ski startet det hele, siden gikk det slag i slag. Jubileumsuke med kongebesøk, kongelige bursdager med alle Europas kongelige tilstede, som fikk se stiftsstaten i all sin prakt. Flaggene vaiet fra stengene i måned etter måned alle var i festrus. Telepensjonistene i Trondheim har vært travelt opptatt. På grunn av alle arrangementer trengtes mange frivillige og tenk det var bruk for oss også.

Ledern vår Inger Qvam fikk æren av å åpne en underavdeling av telemuseet på Sverresborg museum, andre stilte opp som hjelp på forskjellige arrangement.

På tross av all virak har vi hatt tid til et aktivt foreningsliv. Med unntak av lang sommerferie har vi medlemsmøte en gang i måneden, alltid

med en eller annen form for seriøs underholdning enten av egne krefter eller utenforstående. Underholdningen har variert fra foredrag av direktører til opptreden av TELENORs barnehageunger.

I tillegg har vi kaffekos og utlodning og styret informerer og tar opp aktuelle ting som rører seg i tiden. Alle møtene foregår i administrasjonsbygget på Tyholt.

I år har vi hatt to turer, en til Savalen, hvor vi møtte pensjonister fra Tynset. Den siste turen gikk til Feforkampen fjellhotell med stopp på «Jørundgård» samt utflukt til Gudbrandsdalen krigsmuseum på Kvam og besøk i «Prøysenstua». Nå går det raskt mot jul og forberedelsene til stort julemøte er i full gang.

Vi ønsker alle «TELEPENSJONISTENS» lesere en riktig god jul og godt nyttår.

Trondheim 20. oktober 1997

Hilsen sekretæren

Pensjonisten nr. 3/97

Ordning med fast lege innføres

Den omstridte lege-reformen er nå vedtatt av Stortinget. I løpet av 4 år skal alle landets innbyggere tilbys fast almenlege.

Fastlegeordningen består av følgende elementer:

- * Fastlegen har hovedansvar for pasienten
- * Fastlegen kan velges på tvers av kommune/bydelsgrenser

- * Pasientene kan velge å ikke ha fastlege, men må da betale høyere egenandel
- * Pasienten kan skifte fastlege inntil 2 ganger pr. år
- * Hver lege må ha en liste med minst 500 pasienter, maksimalt 2 500
- * Alle leger som driver almenpraksis skal få mulighet til avtale som fastlege
- * Alle leger skal ha rett til å sykmelde pasienter, skrive ut trygdeerklæringer, henvise til spesialist og forskrive resepter for alle pasienter.

Kilde: Sykehusmeldingen

Seniorseminar på Ørlandet Flystasjon

Det ble arrangert seminar for NPF og pensjonistorganisasjonene i offentlig sektor på Ørlandet Hovedflystasjon i tiden 22.-26. september. Seminaret var initiert og ledet av Norsk Pensjonistforbund under mottoet «Innsats gjennom samarbeid».

22/9 møttes de som kom med fly, tog eller bil ved Trondheim jernbanestasjon. Det ble senere lunsj i befalsmessa på Persaunet, og deretter omvisning i Erkebispegarden, Nidarosdomen eller Heimvernsmuseet etter ønske, og så en svipptur oppi VM-anlegget. Det er jo liksom Trondheims år i år. Turen til Brekstad (Ørlandet) gikk med kystekspresen. Den gikk bokstavelig talt med ekspressfart for turen tok knapt en time.

På Ørlandet ble vi inkvartert i smakfulle rom med TV/bad/WC, og deretter en bedre middag i befalsmessa. Jeg må her skyte inn at livet på «moen» har forandret seg radikalt siden undertegnede avtjente sin verneplikt på Jørstadmoen i 1951, med trekkfulle brakker og med 12 mann på rommet, og 10 seters WC i skogkanten. Maten er nok også blitt endel bedre med åra.

Seminaret ble offisielt åpnet 23/9 av leder i NPF, Einar Strand, sjefen på Ørlandet Flystasjon, oberst Arnvid Løbukten orienterte om flystasjonens historie og stasjonens betydning i totalforsvaret. Deretter en omvisning, kjørt i buss, for her var det adskillig større dimensjoner enn de fleste hadde tenkt seg. Vi fikk se flytyper som er operative idag, mest interesse fanget nok F-16 og Sea-King helikopter.

Senere på dagen og onsdag 24/9 begynte «livets alvor», med 3 interessante foredrag med etterfølgende ialt 11 gruppeoppgaver. Vi ble delt i 6 grupper med 7/8 i hver gruppe. Foredragsholdere var Planleggings- og Samordningsminister Bendik Rugås, forbundsleder Einar Strand og spesialrådgiver for NPF,

Torolf Støyva. Rugås' tema var «Velferd for pensjonister i offentlig sektor». Aktuelle spørsmål knyttet til offentlige organers forhold til sine tidligere arbeidstakere. Foranlediget av et brev fra NPF, forelå et svar fra departementet. Dette fikk vi utlevert og Rugås foredro omkring dette emnet, men var ikke så opptatt av at alle pensjonister skulle behandles etter «samme lest» på grunn av forskjell i pensjonsalder, tidligere opparbeidede rettigheter etc. Brevet viser også at det er stor forskjell i velferdstiltakene for offentlig ansatte pensjonister. Han mente at i hovedsak er det den tidligere etat/virksomhet som skal ivareta pensjonistenes interesse. Dette er idag regulert gjennom innarbeidede rettigheter, Statens personalhåndbok og Senior i Staten. Det er dessuten opprettet et eget IT-forum for eldre i samfunnet. Det siste vil bidra til at pensjonister får bedre forutsetninger for og tilgang til å benytte moderne datateknologi. Utover dette har departementet gjennom sin vurdering så langt, ikke foreslått ytterligere velferdstiltak felles for statens pensjonister.

Torsdag 25/9 holdt Einar Strand foredrag om emnet: Norsk Pensjonistforbunds arbeids- og helsepolitiske program 1997-99. Han tok utgangspunkt i heftet «Arbeidsprogram og Helsepolitisk program – trygghet og samhold mellom generasjonene». Norsk Pensjonistforbund har som formålsparagraf å ivareta medlemmenes økonomiske og kulturelle interesser. Han presiserte at fortsatt skal Folketrygden være bærebjelken i vårt sosiale trygdesystem. NPF vil slå tilbake ethvert forsøk på å så tvil om, eller svekke dette sosiale nettverket – som må fornyes og utvides. Han var stolt over at Norsk Pensjonistforbund – som eneste pensjonistorganisasjon – har eksklusiv forhandlingsrett med regjeringa. Dette resultatet får direkte innvirkning for alle landets uføre- og alderspensjonister – via størrelsen på grunnbeløpet (G). NPF arbeider intenst for at enslige minstepensjonister minimum skal ha 2xG, et mål som han tror er realistisk å nå innen rimelig

tid. Ellers jobbes det med bostøtte, forandring av trygdeavgift fra 3% til 1,7% (sykedelen). Det kjempes for å beholde særfradraget, som er den eneste forskjellen mellom yrkesaktive og pensjonister i skattemessige spørsmål.

Neste foredragsholder var NPF's spesialrådgiver Torolf Støyva – tidligere ansatt i statens pensjonskasse. Han orienterte om aktuelle pensjonspolitiske spørsmål, Regelverket for utregning av pensjon er for folk flest bortimot umulig å kjenne i detalj. Støyva hadde nok de fleste regler i hodet og holdt et glimrende foredrag uten et eneste manuskript. Han orienterte om endel uheldige samordningsspørsmål, pensjoner til etterlatte etc. I likhet med Strand, var han også inne på den urettferdige 3%-regelen i trygdeavgift, og forslag om endring eller bortfall av særfradrag, da det er klart at de fleste eldre har endel ekstra utgifter som yngre slipper.

Etter foredragene var det gruppeoppgaver, ialt 11 stk. Vi i vår gruppe konsentrerte oss om 3 av dem: Folketrygdavgift, velferdstiltak etter forhandlinger/drøftinger med personal- eller pensjonistorganisasjoner, tilkjennegi synspunkter på hvem som betraktes som minstepensjonister. Svarene på gruppespørsmålene blir for omfat-

tende å ta med, jeg husker heller ikke alle. Jeg antar at NPF sender ut til forbundene fullstendig referat fra seminaret.

Torsdag 25/9 var i sin helhet viet rundtur på deler av Fosenhalvøya. Med buss kjørte vi fra Ørlandet til Bjugn, innom Rissa til Åfjord, hvor vi inntok lunsj på Fjordhotellet. Gammelordføreren i Bjugn, Alf Nebb, var en utmerket guide og ga oss en god innføring i Fosens historie. Glemmes må heller ikke besøk/omvisning på den prektige «juvel» Austrått-borgen, hvor bl.a. fru Inger Gyldenløve (til Austrått) regjerte på 1500-tallet. Borgen slik den ser ut idag, ble bygd av rikskansler Ove Bjelke. Senere har det vært mange eiere, inntil den norske stat overtok eiendommen i 1919. På borgens område er det også et minnesmerke fra 2. verdenskrig, nemlig ett av tre kanontårn fra den tyske slagkrysseren «Gneisenau», som bl.a. deltok i invasjonen av Norge i 1940.

Om kvelden var det festmiddag med gjester fra Ørland Flystasjon. Med dette takker jeg for tilliten ved å få være med på seminaret.

Klaus Lillevold
Telepensjonistenes Forening Nord-Østerdal.

Pensjonisten nr. 4/97

Grovt missbruk av omsorgsboliger

Helseutvalget i NPF Sør-Trøndelag har tatt fatt i et problem som lett kan oppstå med råde- og disposisjonsretten til omsorgsboliger, og som i dette eksemplet må betegnes som grovt missbruk av denne retten.

Et nybygget kompleks med 24 boenheter sto innflyttingsklart i juni 1996. Innskuddet var da for en 3 roms leilighet 410.000 kroner og husleien pr. måned 3.900 kroner. Så gikk en av leieboerne bort, og arvingen forlangte høyeste bud for leiligheten og overlot i mars i år salget til en advokat/eiendomsmekler. Leiligheten ble ved visning satt til 530.000 kroner. To dager seinere var budet oppe i 630.000 – og den ble solgt for 720.000 kroner. Dette kunne advoka-

ten gjøre fordi han hadde betalt ut Husbanken for denne leiligheten.

Slikt bør ikke kunne skje, mener Helseutvalget – hvis tilbud om omsorgsboliger fortsatt skal være ledd i en kommunes helhetlige pleie- og omsorgspolitik i framtiden.

Hvis slike boliger skal være livsløpsboliger for mennesker med ulike handikap, må kostnadene ligge på selvkost, og at det må være det offentlige som bygger og eier dem – og at det statstilskuddet som gis, må tilfalle kommunen, mener Helseutvalget – som består av Sjur Bjørve, Johan Dyndal og Rigmor Hegle.

Norsk Telemuseum

Fagsjef ved Norsk Telemuseum, Terje Ellefsen

Norsk Telemuseum har eksistert bare i noen få år. Formålet med museet er å ta vare på minner om Telegruppens virksomhet og telekommunikasjonens historie. Norsk Telemuseum har det overordnede ansvar for alle Telegruppens museale gjenstander og kulturminner. Museet skal belyse sammenhengen mellom telekommunikasjoner og den kulturelle og øvrige samfunnsmessige utviklingen. Museet skal spre kunnskap om utviklingen innenfor området telekommunikasjon og gjøre Telegruppens rolle i denne kjent. Museet skal også presentere framtidsperspektiver.

Norsk Telemuseum har en desentral oppbygging, med en hovedutstilling ved Norsk Teknisk Museum i Oslo, og en rekke samlinger og etter hvert utstillinger rundt om i hele landet, gjerne i samarbeid med eksisterende lokale museer. Mange lokale samlinger av ulik art og størrelse, foretatt av lokale historisk interesserte og ildsjeler, er samlet og sikret under «paraplyen» Norsk Telemuseum.

Disse årene har vært en skippertakperiode, med stor innsats rundt i hele landet for å berge historisk materiale av alle slag både av eldre og nyere dato. Ikke bare telefonapparater, men også radio- og transmisjonsutstyr, linje- og kabelutstyr, verktøy og redskaper, uniformer, arbeidsklær, materiale fra manuelle telefonsentraler, dokumenter av alle slag, kataloger, kontorutstyr, fotografier, avisklipp, lydbåndintervjuer med pensjonister og andre, video- og filmopptak og for øvrig alt som på en eller annen måte er telerelatert. En forsøker også å sikre noen bygninger, typiske for sine tidsepoker.

Telemuseet har allerede kontakt og samarbeide med flere pensjonistforeninger rundt i landet, til gjensidig nytte og glede.

Representanter fra telemuseet stiller mer enn gjerne opp i foreninger og ved aktuelle anledninger (f.eks. jubileer) for å informere ytterligere om det historiske arbeidet i Telenors forskjellige enheter. For mange pensjonister er dette av stor interesse da det jo dreier seg om deres egen historie. På dette området kan pensjonister også gi viktige bidrag til Telemuseets arbeide med historisk materiale.

Apropos Københavnturen 1998

Vi minner om påmelding innen 31. desember 1997 med fullt navn og adresse, ønsket lugartype, evt. hvem man vil dele lugar med, om middag ønskes og om man vil være med buss på sightseeing og evt. avbestillingsgebyr.

Hver lokalforening sender liste over deltakerne til Studieutvalget v/Tor Andreassen, adr. og tlf.nr. på nest siste side i dette bladet.

Red.

Takk

Tynset som ba meg komme til medlemsmøtet i november for bl.a. å fortelle om arbeidet med Telepensjonisten. Og dermed ble det kanskje lett å få oppnevnt en kontaktperson.

Jeg ville også snakke litt med de to 80 årsjubelantene dere har. Det gikk litt tregt til å begynne med, men etterhvert som de skjønnte at jeg ikke var så farlig å snakke med likevel, kom historiene på rekke og rad. Jeg håper eksvaksjefen vil være så vennlig å skrive ned disse historiene og sende dem til meg. Det er nettopp slike etathistorier jeg er ute etter til bladet.

Alle er vennlige i Tynset, ja til og med de elleve

kuldegradene. Så mange kuldegrader her i Drammen supplert med litt vind, hadde føltes som minst tyve. Jeg ble ikke engang rød i kindene eller rød på nesa der opp på Tynset, hvor folk brukte spark i gatene og hadde mulighet for skiturer oppe i lia.

Og alle kakene da, hjembakte bløtkaker og nys-tekte sprø vafler med rømme og jordbærsyltetøy, og kaffe selvsagt. Man kan bli helt bortskjemt av en slik severing. Så hjertelig takk til de hyggelige telepensjonistene i Nord-Østerdal, og spesielt til Klaus som ba meg komme.

Liv

Pensjonisten nr. 5/97

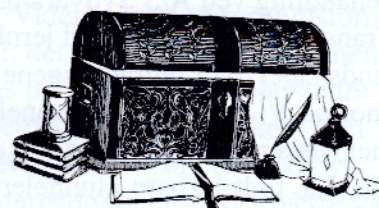
«Tingene forteller» – la DINE ting fortelle

Den boka «Tingene forteller» som Axel Økelsrud lanserte i fjor høst, og som flere ganger er omtalt i «Pensjonisten», blir møtt med stigende interesse i mange av våre pensjonistforeninger. Gjennom flere av fylkesforeningene blir det nå formidlet en ny brosjyre som forteller om boka og hvordan man praktisk kan gå fram for å lage den.

«Tingene forteller» er en bok som den enkelte selv kan lage. Den er på 96 «blanke» sider i stort format, men avmerket med plass til fotografi og tekst om de forskjellige gjenstandene man vil beskrive. For de fleste av oss har jo massevis av ting og gjenstander som kan være arvegods, ha en særlig affeksjonsverdi, gaver som er gitt ved en spesiell anledning – ting som har gått i arv kanskje i flere generasjoner, men som ingen lenger riktig vet opphavet til osv. Etter hvert som tiden går, kan man lett for å glemme alt dette – og når noen spør: hva er dette? så har man ikke noe svar å gi. Mye av vår egen kultur og vår egen historie står i fare for rett og slett å bli glemt.

Både for å glede seg selv, men ikke minst for å glede etterkommerne, er det derfor både klokt og

direkte morsomt å skrive ned disse gjenstandenes historie. Man gjenoppfrisker mange gode minner og ser kanskje mange ting i et nytt lys.

Lytt til de gamle, heter det. Hvorfor ikke lytte til hva tingene selv kan fortelle – ved å skrive din egen «Tingene forteller»?

En helt annen side ved boka er at den dokumentasjonen om de forskjellige gjenstandene – i tekst og bilder – som gis, oppfyller forsikrings-selskapens krav til dokumentasjon hvis tingene blir stjålet eller går tapt ved brann.

Så sett i gang med å skrive din egen «Tingene forteller»!

De som ønsker å få vite mer om dette, kan ta kontakt med Regis Book Økelsrud, Hensrudveien 16A, 270 Dokka – telefon 61 11 10 32.

Telepensjonistene i Hamar på tur....

Tidlig søndag morgen – klokka 5 – var vi samlet på Hamar skysstasjon for avreise. Vi var ialt 37 personer, både medlemmer og ikke medlemmer, deriblant 4 fra Oppland.

Regnet høljet ned så starten var ikke den beste, men skitt i det.....ut på tur aldri sur.

Turopplegget var buss til Fornebu – fly til Kirkenes – Hurtigruta Kirkenes/Trondheim – buss til Hamar.

Vel ankommet Fornebu smakte kaffekoppen godt før «Take off». Etter en begivenhetsløs flytur landet vi på Høybuktknoen. Det var mye «ullteppe» nordover, men været bedret seg heldigvis så lengst nord ble det riktig bra.

Sightseeing i Kirkenesområdet med lokalguide: Med buss gikk turen til daggruvene på Bjørnevattn der råmalmen ble tatt ut for videre behandling ved A/S Sydvaranger i Kirkenes. Transporten foregikk med jernbane. Såret i landskapet hvor utgravningene har foregått er enormt. Vi besøkte også tunnelen hvor ca. 3000 mennesker gjemte seg for tyskerne i 1944. Det ble bl.a. født 10 barn i tunnelen, og de har fått tilnavnet tunnelbarna. Det var ikke anbefalt å gå inn i der p.g.a. rasfare. Turen gikk videre mot grensen til Russland. Vi passerte Elvenes militære vaktpost, Storskog grenseovergang, over Jarfjord-fjellet og ned til Grense Jakobselv. Her så vi russiske og norske vaktposter, Kong Oscar II kapell og en natur som var mye barskere enn vi er vant til.

Neste dag startet turen på Hurtigruta «Polarlys», kjempeflott skute, bygget i 1996. Nå startet den mest begivenhetsrike turen som skulle vare i 4 dager. Ut Varangerfjorden med kurs for Vardø duvet det litt, men for oss sjøvante Østlendinger ved Mjøsa, gikk det bra. Litt vanskelig å balansere kaffekoppen kanskje.....

Vardøhus festning med sine voller, jordtekte hustak, gamle kanoner og annet gammelt krigsmateriell var vel verdt et besøk. De som utnyttet vårt besøk rent kommersielt var to gutter som

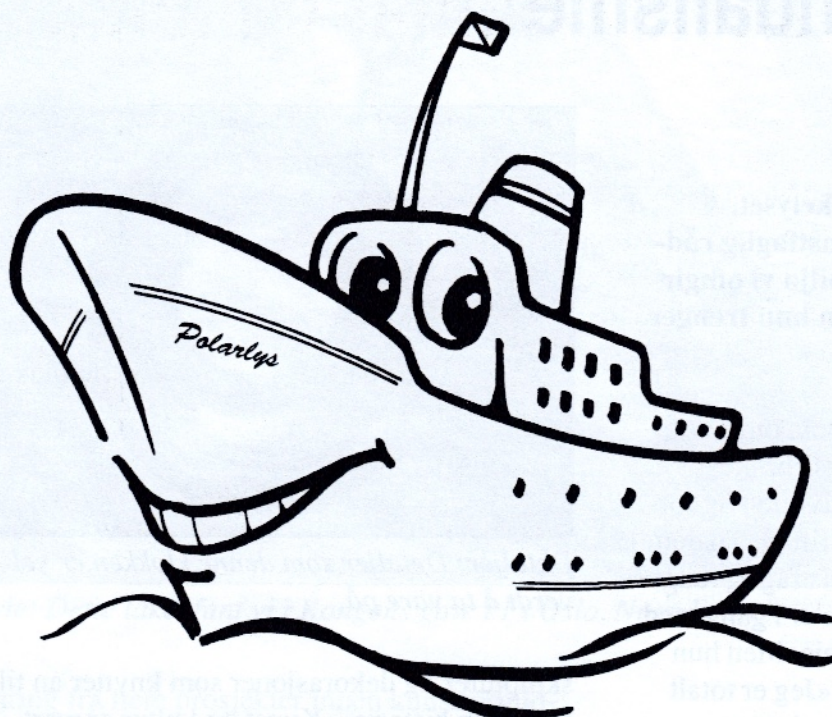
stod i porten og sang «Ja, vi elsker...», og de som solgte grastein med påskrift artig innslag! Austhavet kan være voldsomt, men nå var det bare småkrusninger. Vi passerte Berlevåg, Båtsfjord, Mehamn og Kjøllefjord i løpet av natta og neste morgen var vi i Honningsvåg. Herfra gikk turen med buss til Nordkapp med severdigheter av ymse slag: Ivo Caprinos fenomenale naturfilm, panoramavindu mot Nordishavet, kapell, skulpturer om fred laget av barn fra flere nasjoner og ellers en storslått natur. Så tilbake til «Polarlys» som vi nådde igjen i Hammerfest, litt forsinket, men storfornyede med avstikkeren!

Ja, hvordan var det med oss pensjonister, var vi slitne etter lange dager med mange synsinntrykk? Langtifra, humøret var på topp og etter middag med kaffe i salongen var det sogar noen som prøvde seg på dansegolvet. Alle var i humør og trivdes godt, og det ble mye latter og prat!

Etter Øksfjord og Skjervøy, med Loppahavet imellom, og etter en tutende fanfare til møtende hurtigrute «Richard With» ankom vi Tromsø litt utpå natten, i fint vær og midnattssol. Utfukten med gondolheisen opp til et utsiktspunkt på fjellet ble et flott skue, storslått utsyn over Tromsø, midnattssolen høyt på himmelen. Ja, du snakker om flaks med været!!

Ankom Harstad tidlig om morgenen, bare kort liggetid. Så gjennom Risøyrenna, en smal oppstaket kanal hvor skuta ble manøvrert gjennom til Risøyhamn som ligger på Andøya. Her lå blomsterjord i dyngervis på kaia. Den produseres med råstoff fra de kjempestore myrene på Andøya.

Etter Sortland og Stokmarknes smalner det av igjen, Raftsundet og Trollfjorden. Smalt var det gjennom Raftsundet, der de forresten holder på å bygge bru over, og enda smalere er det inn i Trollfjorden, 80 m bred innseiling! Polarlys snudde trill rundt, og mer var det heller ikke plass til. Høye fjell rett opp på begge sider, bek-

ker nedover fjellsiden som brudeslør og lengst inne et ensomt kraftverk. Et imponerende skue!!

Svolvær, liksom hovedstaden i Lofoten, med Svolværgeita ragende opp, idyllisk på alle måter. Utflukt Svolvær – Stamsund med buss. Vi besøkte fiskeværet Henningsvær hvor Karl Erik Harr hadde utstilling på Lofoten Safari/Galleri, så også et praktfullt lysbildeshow fra Lofotlandskapet. En interessant avstikker der vi også fikk oppleve Lofotfjellenes mystiske bakside med jordbruk og vakker natur. Vi forlot Stamsund vel en time forsinket med kurs for Bodø. Nå skulle vi igjen passere Vestfjorden, en strekning med storhavet rett på, men været var fortsatt fint og Vestfjorden snill. Vi ankom Bodø utpå natten uten problemer. Noen nattevandrere tok også en tur i land.

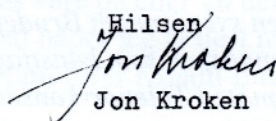
Ørnes passeres i løpet av natten og vi starter på turen nedover Helgelandskysten med flere attraksjoner. Vi passerer Polarsirkelen, fjellet Hestmannen, trivelige steder som Nesna, Sandnessjøen, Brønnøysund, og Alstadhaug der dikterpresten Petter Dass virket. Hullet i Torghatten fikk vi også se. Riktignok måtte skuta gjøre en vri med en liten avstikker, men da ble hullet også helt tydelig.

Så over i Nord-Trøndelag til siste anløpssted før Trondheim, Rørvik. Her ble vi liggende side ved side med hurtigruteskipet «Nordkapp», med samme byggeår som «Polarlys». Fra Rørvik går turen mer eller mindre sovende over Folla og inn Trondheimsfjorden og legger til kai i Trondheim tidlig på morgenen. Sightseeing i byen før avreise til Hamar. I Trondheim var det stor ståhei denne dagen da kongeparet skulle feire sine 60-årsdager der. Vi var ikke invitert til denne begivenheten så vi kjørte vårt eget løp med buss og lokal guide. Turen gikk forbi Stiftsgården og opp til et utsiktspunkt på veien til

Granåsen, Byen tok seg meget fin ut derfra i det fine været med utsikt til Tyholtårnet, Domkirken og havna hvor vi fikk det siste glimtet av «Polarlys». Videre kjørte vi forbi historiske steder, til NTH, det påstås at det i Trondheim er mere intelligens pr. kvadratmeter enn andre steder i landet. Flettfrids rike, Singsaker (med trykk på andre staving) ble også besøkt og vi endte opp ved Nidarosdomen som dessverre var stengt for innsyn denne dagen.

Etter 45 mil med buss, med mellomlanding på Dombås Turisthotell for en bedre lunsj, kom vi til Hamar igjen ca. kl. 18.00 fredag 20. juni. Turen var kjørt.

Konklusjon: Ja, hva skal vi si, mange inntrykk som nok må fordøyes litt etter hvert. Mye sjø, mye fjell, spredt bosettingm mye båttrafikk, mye rein (særlig i Finnmark) mange fine byer etc. Trivelige folk, særlig de som tok vare på vårt ve og vel ombord på en alle tiders båt, Polarlys. Vårt reisefølge klarte seg godt, alle var friske og rørige også ved hjemkomsten og roste turen i høye toner alle som en. BRA!!

Hilsen

 Jon Kroken

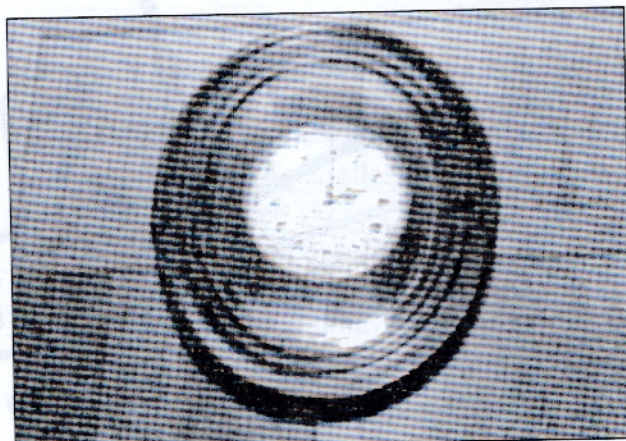
Kunst og vandalisme

Rune Wikstøl (tekst og bilde)

Våre visuelle omgivelser er i søkelyset. Konsernet har engasjert en kunstfaglig rådgiver for å sikre det estetiske miljø vi omgir oss med på arbeidsplassen. Men hun trenger din hjelp.

Kunst og kultur er ikke bare noe som omgir oss enten vi vil eller ikke – det kan også brukes bevisst for å fremme vekst, øke trivselen og forsterke inntrykket av kvalitet i bedriften. Til dette arbeidet er det nå engasjert en kunstfaglig rådgiver, Kristin Jordfald, som allerede er i gang med å registrere kunstverk i Telenors eie. Men hun trenger sårt hjelp fra alle ansatte: «Jeg er totalt avhengig av kontakt med folk. Pensjonister er en interessant gruppe for meg, men alle som har en mening om kunst og utsmykning i Telenor hører jeg mer enn gjerne fra.»

I første omgang er Jordfald opptatt med å kartlegge kunst i Telenors eie. Med kunst tenker hun ikke bare malerier og bilder, men også

Detaljer: Detaljer som denne klokken er vel verdt å ta vare på.

skulpturer og dekorasjoner som knytter an til bedriften historie. «Kunst og kultur er nært knyttet sammen. De forteller noe om våre røtter og historie, og er på den måten med på å gi tilhørighet til det stedet vi jobber».

Avspeiler kvalitet

Jordfald har sin bakgrunn fra universitetsstudier i kunsthistorie og lærerutdanning og har solid

Tilfeldig: Midlertidige løsninger blir ofte permanente. Her ser vi dagens inngangsparti i det gamle Telegrafbygget i Kongens gate 21 i Oslo, sett fra innsiden. Bildet skulle tale for seg. I det samme lokalet er det slått en bolt i et freskomaleri av Alf Rolfsen for å feste en ledning som henger ned fra taket: «Hvem ville stikke en syl gjennom Brudeferden i Hardanger? Dette er kunstkrim», mener Kristin Jordfald. Hun er engasjert som kunstfaglig rådgiver og jobber nå med å legge grunnlaget for en helhetlig estetisk tenkemåte i Telenor-konsernet.

Perle: Dette taket fant vi i Kongens gate 21 i Oslo. Noen bedre?

erfaring fra flere prosjekter innen kunstformidling. Foruten registreringsarbeidet skal hun tilrettelegge for en helhetlig innkjøpspolitikk for kunst. Konsernet skal få en tydeligere kunst- og kulturprofil som skal avspeile måten konsernet tenker på. Kvalitet er stikkordet.

«Alle har en mening om kunst, om hva som er vakkert og stimulerende. Men i bunnen av alle innkjøp må det likevel ligge en grunntanke, en helhetstenkning. Derfor er det da også avgjørende at alle kunstinnkjøp blir profesjonelt gjort», mener Jordfald. «Vi trenger bredden, men det er et poeng at mangfoldet avspeiler kvaliteten Telenor ønsker å bli assosiert med».

Ikke museum

En profesjonalisering av innkjøpene skal også

Kulturvandalisme: Peisen i dette møterommet i Kongens gate 21 i Oslo har fått installert en lite dekorativ luftesjakt.

gjøre Telenor mer synlig i kunstmiljøet, både nasjonalt og internasjonalt. Etter hvert er det meningen å bygge opp en kunstsamling, uten at dette blir en form for museum. Kunsten vil bli brukt aktivt i utstillinger og turneer, og skal tjene som stimulans og inspirasjonskilde både her hjemme og i Telenors enheter i utlandet.

En av Jordfalds oppgaver er å knytte til

seg samarbeidspartnere i vårt nasjonale kunstmiljø og dermed bidra til en estetisk kvalitets-sikring i konsernet. Hennes rolle omfatter ikke bare registrering, men peker også fremover ved at hun sikres plass i arbeidsgrupper og komiteer for ulike byggeprosjekter med tanke på form, farge og innredning i tillegg til rent kunstnerisk utsmykning. «Skal vi lykkes i å skape et estetisk helhetsinntrykk, må vi komme tidlig inn i planleggingsfasen. For eksempel har jeg tro på et estetisk program for Fornebu-prosjektet, med andre ord at estetikken blir en del av prosjektet. Her har Telenor en unik mulighet til å bli et forbilde», mener hun.

Helhet

På sine befaringer har Jordfald sett mange eksempler på «godt og rimelig», men fremholder at dette ikke nødvendigvis avspeiler kvalitet og seriøsitet. Hun fastslår at våre visuelle omgivelser er et satsingsområde, og at det kreves en helhetlig og bevisst tenkning.

«Også lokale kunstnere og miljø er verdt å ivareta, men jeg oppfordrer alle som stiller med kunstinnkjøp til å søke råd hos meg. Det gjelder alle som mener å kjenne til noe de mener bør tas vare på eller vil dele med andre – i det hele tatt håper jeg at flest mulig vil bruke meg!» oppfordrer Kristin Jordfald.

Brevet til Gud

Denne historien handler om bonden **Lencho**. Det eneste jorden hans trengte, var regn. Det kom regn som ble avløst av piskende hagl. Åkeren ble hvit. Det fantes ikke et blad på trærne. Maisen var helt ødelagt, og bønnene var ribbet for blomster. Det fantes imidlertid et eneste håp – håpet om hjelp fra Gud.

Lencho var en svær rusk av et mannfolk, han slet som en hest på jordene, men han kunne faktisk skrive. Søndagen etter uværet, i grålysningen, i full tillit til å det fantes et høyere vesen som holdt sin hånd over ham og hans familie, begynte han å skrive et brev som han selv ville gå til byen med og legge i postkassen. Det var intet mindre enn et brev til Gud.

«Gud,» skrev han, «hvis du ikke hjelper meg, kommer min familie og jeg selv til å sulte i hele år. Jeg trenger hundre pesos til nytt såkorn og til å leve av til den nye avlingen er moden fordi haglværet...»

Han skrev «Til Gud» på konvolutt, la brevet ned i den, og fremdeles litt urolig til sinns gikk han til byen. På postkontoret kjøpte han et frimerke til brevet, og så la han det i kassen.

En av funksjonærene som var postbud og også hjalp til med å sortere posten, fant brevet til Gud, og han lo høyt og gikk og viste det til sin overordnede. I alle de årene han hadde vært postbud, hadde han aldri sett et brev med en slik adressat. Postmesteren som var en tykk, godslig kar, begynte også å le, men straks etter ble han alvorlig igjen, og fremdeles med brevet i hånden, sa han: «For en tro! Jeg skulle ønske jeg var like fast i troen som han som har skrevet dette brevet. At jeg kunne tro slik som han tror. At jeg kunne være tillitsfull i håpet som han er – denne manden som har gitt seg til å korrespondere med Gud».

Det var ingen å avlevere brevet til, men postmesteren ville nødig skuffe en mann som var så fast i troen, og altså foreslo han at de skulle besvare det. Han åpnet det, og da viste det seg

jo at her trengtes de noe mer enn god vilje og blekk og papir. Men han holdt fast ved sin beslutning; han samlet inn penger fra sine underordnede, bidro selv med en del av sin gasje og fikk overtalt flere av sine venner til å være med på en innsamling «til et veldedig formål». Allikevel greide han ikke å få inn så meget som hundre pesos, og han måtte nøye seg med å sende bonden litt over halvparten av beløpet. Han la pengene i en konvolutt adressert til Lencho og vedla også et brev som bare besto av et eneste ord i form av en signatur: GUD.

Neste søndag møtte Lencho frem litt tidligere enn vanlig for å spørre om det var kommet brev til ham. Det var postbudet som rakte ham brevet, mens postmesteren kikket ut på dem fra sitt kontor, fylt av den tilfredshet man føler når man har gjort en god gjerning.

Lencho ble ikke det spor forbauset da han fikk se pengesedlene – så fast var han i troen – men da han hadde telt opp pengene, ble han sint. Gud kunne ikke ha begått en feil og heller ikke kunne han ha nektet Lencho det han hadde bedt om. På flyende flekken gikk Lencho bort til skranken og ba om penn og blekk og papir. Så stilte han seg opp ved skriveklaffen og tok fatt på brevet. Han strevet slik med å forme sine tanker i ord at han gjorde de underligste grimaser der han sto. Omsider ble han ferdig, gikk bort til skranken og kjøpte frimerke, slikket på det og satte det fast på konvolutt med et kraftig neveslag.

Et øyeblikk etter at brevet hadde dumpet ned i postkassen, gikk postmesteren ut og hentet det. Brevet lød:

«Gud. Jeg har bare mottatt sytti pesos av de pengene du sendte meg. Du får sende meg resten, for jeg trenger disse pengene så sårt. Men send dem ikke i posten, for karene som jobber på postkontoret, er noen ordentlige kjelt-ringer. Lencho»

Fra en fortelling av Gregorio Lopez Y Fuentes

Adresse:

Telepensjonistenes Landsforbund
Postboks 6701 St. Olavs plass, 0130 Oslo
Telefon 22 77 87 12

Landsstyret

Leder	Henrik Jørgensen, Ammerudgrenda 165, 0960 Oslo	22 25 20 20
Nestleder	Björg Avnskog, Erleveien 30, 5030 Landås	55 28 08 20
Sekretær	Odd Kjølstad, Trygve Ryensvei 35, 0680 Oslo	22 29 12 83
Kasserer	Ellen Hanssen, Gamborgsvei 2, 3022 Drammen	32 82 29 50
Styremedlemmer	Tor Andreassen, Tandstadveien 22, 3140 Borgheim Arne Kristensen, Larsbråtveien 1, 0674 Oslo Aasta Vagle, Syftesokveien 13, 4046 Hafrsfjord	33 38 67 75 22 32 30 12 51 59 04 94
Vararepresentanter	Elsa Jervan Håker, Skolegt. 18 a, 9400 Harstad Astri Jodalen, Øvreveien 33, 2900 Fagernes Johanne Marie Soknes, Grimstadgt. 28, 0464 Oslo	77 06 60 71 61 36 00 59 22 18 09 05
Revisorer	Kjell Berglie, Selvbyggerveien 127, 0591 Oslo Rolf Sandaker, Prost Holsviksvei 38, 1347 Hosle	22 65 30 05 67 14 10 20
Varamann	Reidun Sandnes, Terasseveien 96, 0682 Oslo	22 26 49 80

Telepensjonisten kommer ut 4 ganger i året

Redaktør	Liv Ulsbøl, 2 Strømterrasse 9, 3046 Drammen	tlf. + fax: 32 83 23 48
Redaksjonssekretær	Knut Sjøvaag, Geologsvingen 47, 0380 Oslo	22 52 02 58

Trykk: Falch Hurtigtrykk, Oslo 8087 www.falch.no
Opplag: 3050

Frist for innlegg til neste nr.: 10. februar 1998

Info:

Redaktøren

har fått telefax. Nummeret er det samme som for telefonen:
32 83 23 48

Liv

7de sans

Telenors kalender for 1998 vil bli gitt til alle telepensjonister som er medlem av Telepensjonistenes Landsforbund. Kalenderne vil i løpet av desember måned bli sendt fra Telenor, Oslo, til alle telepensjonistforeningene i et antall som skal være nok til å dekke alle medlemmene. Den enkelte forening må selv sørge for utdeling til sine medlemmer.

Forbundskontoret

Ny forening i Gudbrandsdalen

Telepensjonistenes forening Gudbrandsdalen ble stiftet i møte 10/11-97 på Otta. Foreningen har 31 medlemmer. Det nyvalgte styret består av: Magnhild Syrrist (leder), Kåre Kolobekken (nestleder), Reidun Tullut (sekretær), Trygve Vangløyken (kasserer) og Erikka Bekkedal (styremedlem). "Telepensjonisten" ønsker den nye foreningen velkommen som tilsluttet Telepensjonistenes Landsforbund og ønsker lykke til med det videre arbeid.

Red.

Pensjonisttreff 1998 - Københavntur

Vi har fått tilbud på en 2 dagers tur til København 21-23/4-98. Avgang Oslo kl. 17.00 – Ankomst København kl. 9.00. Avgang København kl. 17.00 – Ankomst Oslo kl. 9.00.

Priser: (gjelder deltakere i lederkonferansen)

Kr. 840,- pr. person som inkluderer:
Reisen Oslo-Helsingborg-København tur/retur i standard innvendig dobbel lugar, 2 x frokostbuffet, 1 x 2 retters middag, 1 x koldtbord, 1 x møteromsmodul á 3 timer inkl. standard utstyr, kaffe og mineralvann i møterommet.

Ledsagerpris:

Kr. 755,- pr. person inkl. ovennevnte måltider.
Kr. 547,- pr. person inkl. 2 x frokost.

Tillegg:

Utvendig lugar: kr. 200,- pr. pers. t/r
Singel lugar: kr. 430,- pr. pers. t/r
Frivillig avbestillingsforsikring: kr. 35,- pr. pers.

Påmelding innen 31. desember 1997 med:

- Fullt navn og adresse på hver deltaker.
- Ønske om lugartype, ellers tildeles standard innvendig lugar.
- Hvilken ledsagerpris (med eller uten middag/koldtbord).
- Ønske om buss i København for sightseeing.

Tor Andreassen

MELD DEG INN I DITT HJEMSTEDS TELEPENSJONISTFORENING

Her møter du venner og kolleger og oppfrisker gamle minner.

Arendal:	Chr. F. Corneliussen, Kirkevn. 32, 4800 ARENDAL	37 01 56 37
Bergen:	Aslaug Hellevang, Postboks 880, 5002 BERGEN	55 13 43 87
Drammen:	Bjørn Ivar Eidsvig, Heggevn. 13, 3043 DRAMMEN	32 81 14 60
Gjøvik:	Willy Røed, Eventyrvn. 6, 2800 GJØVIK	61 17 31 81
Glåmdal:	Anne-Lise Jogerud, Frøysaveg 12, 2200 KONGSVINGER	62 81 59 61
Gudbrandsdalen:	Magnhild Syrrist, Storgt. 8, 2670 OTTA	61 23 02 81
Hamar:	Jon Kroken, Seierstedvn. 6, 2322 RIDABU	62 52 42 50
Haugesund:	Marthe J. Pedersen, Kirkegt. 165, 5500 HAUGESUND	52 71 52 20
Helgeland:	Evald Hagenes, Veslefrikkvn. 13, 8800 SANDNESSJØEN	75 04 34 34
Kristiansand:	Agnete Lindeberg, Hanneviktoppen 37, 4629 KRISTIANSAND	38 03 19 27
Kristiansund:	Lisbeth Greger, Banavn. 7 b, 6500 KRISTIANSUND	71 67 28 81
Larvik:	Håkon Tryver, Helgeroavn. 16 e, 3290 STAVERN	33 19 86 88
Levanger:	Berit Strugstad, Bakkeveien 12, 7600 LEVANGER	74 08 12 15
Lillehammer:	Edmund Ekeland, Hammersengvn. 53, 2600 LILLEHAMMER	61 25 02 88
Lillestrøm:	Arve Dehli, Gml. Rovenvei 39, 1900 FETSUND	63 88 14 22
Lofoten:	Sverre Myrstad, Skjerstadvn. 19 c, 8200 FAUSKE	75 64 90 34
Molde:	Judith Kleppen, Elvegt. 13 c, 6400 MOLDE	71 25 25 15
Namsos:	Mary Solvik, Dr. Hummelsvei 6, 7800 NAMSOS	74 27 31 07
Nord-Østerdal:	Klaus Lillevold, Hestekoene 2 b, 2500 TYNSET	62 48 11 51
Ofoten og Sør-Troms:	Olaug Lind Olsen, Heggen allé 71, 9400 HARSTAD	77 06 26 30
Oslo:	Arne Kristensen, Larsbråtvn. 1, 0674 OSLO	22 32 30 12
Ringerike:	Edith Pedersen, Gøtzschesgt. 5, 3500 HØNEFOSS	32 12 86 60
Salten:	Roald Pettersen, Fredensborgvn. 114, 8003 BODØ	75 52 14 92
Sandefjord:	Sivert Svanes, Venusvei 9, 3226 SANDEFJORD	33 47 57 25
Sentrale enheter:	Arne Tofte, Per Morksv. 18, 2000 LILLESTRØM	63 83 89 23
Skien:	Olav Hantveit, Falkumsjordet 22, 3722 SKIEN	35 52 26 78
Sogn og Fjordane:	Jenny Riise, Bakkebøvn. 6, 6800 FØRDE	57 82 11 25
Stavanger:	Ingvar Ueland, Leitevn. 14, 4030 HINNA	51 58 72 20
Steinkjer:	Einar Henriksen, Postboks 1094, 7701 STEINKJER	74 16 95 97
Tromsø:	Leikny Nilsen, Strandskillet 3, 9008 TROMSØ	77 61 32 12
Trondheim:	Inger Qvam, Magnus Berrføttsvei 1 b, 7046 TRONDHEIM	73 91 81 50
Tønsberg:	Astrid Fagernes, Jupitervn. 6, 3113 TØNSBERG	33 32 57 10
Valdres:	Astri Jodalen, Øvreveien 33, 2900 FAGERNES	61 36 00 59
Østfold:	Ottar Midthun, Gaupefaret 11, 1712 GRÅLUM	69 14 03 52
Ålesund:	Helmi Ruud Olsen, Hatlevika 83, 6016 ÅLESUND	70 15 44 52